

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.
Черковноученіе.

§. 82. Състояніе-то на духовно-то просвѣщеніе въ Русскѣ-тѣ черковѣ до прѣди идваніе-то на Монголы-ты и въ времѧ-то имъ; расколъ-тѣ на брьснари-ты и живоствующющѣ-тѣ ересь.

За да могътъ да ся утвърдятъ по-лесно христиански-ты мысли и чувства помежду Руссы-ты, а още и да ся прѣготвѣтъ достойни служители отъ тѣхъ на вѣрж-тѣ, Св. Владимиръ не много времѧ слѣдъ кръщаваніе-то си, имъ направилъ въ Киевъ училище. Друго таквози като него училище за 300 душъ ученици имъ отворилъ и Ярославъ въ Новгородъ, и ся старалъ както и много други отъ князіе-ты съ голѣмо усърдіе да имъ събира ражкописы и прѣводы отъ сякаакви книги. Затова можемъ рѣ, че Русска-та черкова до прѣди идваніе-то на Монголи-ты е бѣла доста богата отъ учены пастыри и учители, отъ кои-то по-забѣлѣжителни сѫ: Печерскій инокъ Прѣп. Несторъ, — първъ отъ Русски-ты лѣтописци, и много благочестивъ, уменъ и даровитъ человѣкъ; Туровскій епископъ — Кириллъ, кому-то проповѣдъ-та бѣла сладкорѣчива, та го наричали Златоустъ-тѣ на XII-ый вѣкъ; Владимирскій епископъ Св. Симеонъ, кой-то описалъ съ глажбокъ истинѣ и наиздателностъ благочестиви-ты подвиги на Печерски-ты Божіи угодници, а най-послѣ и извѣстный, като глажбокъ и силенъ учителъ на вѣрж-тѣ, Иларионъ — по-напрѣдъ священникъ, а послѣ — заради благочестіе-то и образованіе-то си — и митрополитъ.

Послѣ на това духовно тамошно просвѣщеніе ся нанесло отъ Монголи-ты силенъ ударъ. Пламыкъ-тѣ на Батія истребили повечето памятници на образованность-тѣ по сички-ты почти тамошни крайща, освѣнъ — въ Новгородъ. Татарски-ты отъ времѧ на времѧ налитанія въ тѣхъ съ мечъ и огнь, както и злочесты-ты междуособія на Русски-ты князіе спирали и помитали сичко, кое-то залавяли и бѣрзали да довършатъ труженици-ти на вѣрж-тѣ и благочестіе-то. За да ся отворятъ училища въ онова бурно времѧ не могло и да ся помысли, и сичко-то просвѣщеніе ся заключвало въ изучваніе-то на черковны-ты само Богослужѣбны книги и сношенія съ Цариградъ. Св. митрополити — Алексій и Киприянъ много ся трудили да разнескатъ мрака на тогавашно-то невѣжество; — и